

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Postilla Guillermi super Epistolas et Euangelia: per totius
anni circu[m]itum: De tempore/ Sanctis/ et pro defunctis**

Guilelmus <Parisiensis>

Basel, 1513

VD16 E 4385

D[omi]nica post octauas pe[n]tecostes Secunda Epistola. Nolite mirari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30573

A dicit fratrē suum quē videt. Hor. vnde eum plenius cognoscit. a Deū quem nō videt. id est quē min⁹ cognoscit. b Quomodo potest diligere. Unde Augusti. Inuisa quippe diligere possimus/ incognita nequaq;. c Et hoc mandatum habemus a deo scilicet de dilectione dei ⁊ proximi. d Ut qui dilit deum. Hora ppter se. e Diligat et fratrem suum. propter deum. Duo enim sunt mādata charitatis scilicet dei ⁊ proximi; nec potest vn⁹ diligi sine alio.

B Postilla

Nolite mirari si odit vos mūdus. Nos scim⁹. Ante initium illius epistolę scribit sanctus Joannes in eō dē capitulo dicēs. Charissimi; hec est annuntiatio quam audistis ab initio: ut diligatis alterutrum: nō sicut eayn qui ex maligno erat ⁊ occidit frēm suū: et propter qđ. occidit eum: quoniam opera eius magna erant: fratris aurem eius iusta. Tunc statim sequitur prefens epistola que concordat cum euangelio bodiero: in quo euangelio agitur de cagna viete eternae: ad quam cagna peruenit per charitatem dei et proximi: de qua habetur plenius in epistola presenti. Unde

dicit Joannes. f C Charissimi nolite mirari. quasi insolitus. g Si odit vos mūdus. i. mūdi amatores: quia non est nouum illud iurgium: sed fuit a principio mūndi inter bonos et malos: sicut p̄t̄z inter Læyn ⁊ Abel: iter Ila ac ⁊ Ihsuac: inter Jacob ⁊ Esau. b C Nos scim⁹. Ly. certitudine ſi dei. i C Quoniā translati sumus de morte. scilicet culpe ad vitā gratie. k C Quoniā diligimus fratres. quia oga bona in charitate facta sunt meritoria. t 30. 15.6

h det: dēū quem nō videt quōmō f sc ille qui vīibile nō diligit. i pceptū c potest diligere: Et hōc mandath⁹ f seruat primā pceptū. d habem⁹ a deo: vt qđ diligit deū: f quod est secundā pmo simile. e diligat et fratrem suum.

Dñica. II. post festū Trinitatis.

l. Joannis. III. c. circa mediū.

Nolite mirari f in hoc

Nolite mirari si odit vos mūdus. Nos scim⁹ qđ nō estis de sua p̄t̄e. si odit vos mūdus g Mōs scim⁹ qđ trāns h strāpositi. f mortalī mūdo. f sp̄ualē gratie lati sumus de morte ad vitam: f ratio qđnīā diligim⁹ fratres. Qui nō f quia nec charitas nec grata est. diligat manet in morte. Q̄is qđ in f proprie anime ⁊ proximā in quantum ita se est: qđia p̄uocat ip̄suž ad odium mutuū. n C Et scit⁹ quo scitis qđnīā omnis homicida nō f sp̄ualē q̄ incipit hic p̄ ḡam ⁊ p̄summa/ habet vitā eternā in se manētē: o bimur p̄ gloriā. f quā ad nos habuit i B cognouim⁹ charitatē dei: qđnīā f vita corporelē ut haberem⁹ spirituale. ille p̄ nob̄ āiam suā p̄sūit: ⁊ nōs v ta transiens. p C In hoc. rāng⁹ in signo certissimo. q Cogno. chari. dei. id ē oblasti erga nos. r Cōm̄ il. p̄ dignis. s Cāiam suā. i. vita corporelē. t Cōm̄ sūit. i. morti cruci exposuit. v C Et nos

Dominica. III. post festum Trinita.

Exemplio eius. a Debemus animas.
Lyr. i. vita corporalem. b Pro fratrib⁹ ponere. id ē pro salute eoꝝ spiritu
ali ponere. Et hoc debitū patet ex ordine
charitatis: sicut quē deus sup omnia diligē
dus: et post ipm aia
propria: et loco ter
tio anima proximi: ^{s vita corporalē} et viuā spūaliter.
quarto et vītimo. p debem⁹ aniās p̄d fratrib⁹ pone
priūm corpus.

c Qui habue re. Qui habuerit substantiā hui⁹
rit substantiā hui⁹ mūci. Tūn
ceti. Id est bona tē
poralia. d Et
viderit fratre su
um. id est primū.
e Necesse ha
bere. Lyr. scilicet
necessitatem extre
mam. f Et clau
serity līscera sua.
affectum interiorē
non cōpatiendo ei
et subuentionez de
negādo. g Quo
modo chari. d.
Gor. qua a deo in
funditur: et qua de
us diligitur.

b Hancet i eo
quasi dī. nullo mo
do: quia nō potest
diligē deus sine. p
rimo/nec econuer
so etiā: quia chari
tas benigna est id ē
larga egenis: et in
casu extremi nece
sitas tenetur etiā
quilibet de necessa
rio dare. Unde dicit Ambrosi. Pasce fa
me moritē: si nō paupi occidisti. i Fi
lioli mei. sc̄z quos per euangelium genui.
k Hō diligamus verbo neq̄ lin
gua. verbo tm̄ diliḡ qui hoc quod pro
mittit non soluit. l Sed opere. id est
exhibitione beneficij. m Et veritate.
scilicet pure intentionis. glo. vt impli
ca

intentiōe beneficia p̄st̄em⁹: nō ppter factan
tiā: nec ppter réporale lucrū.

N Emiliamini sub potenti
manu dei vt vos exalteat z̄.

Ante initia illius epistole scri
bit sanctus petrus

apostolus in eodē
capi. Deus super
bis resistit: humili
bus autem dat gra
tiam. Tunc statim
sequitur epistola p̄
fessin qua beatū
petrus docet nos
quomō habere de
beam⁹ nos ad dē
dicens. n Chw
miliamini. Gor.
humilitate volun
taria non coacta.

o Sub poten
tiā manu dei. vel
nos quidem humili
abim⁹ ei: vel ipse
oprimer nos: quia

mā eius effuge,
re impossibile elt.

p Ut vos ex
alteat. quia omnis

qui se exalteat humili
abitur: et qui se hu
milit exaltebitur:

vt patet. q In
tempore visitati
onis. id est in die
iudici quando de
us iudicabit mun
dum: et reddet tūc
vnicuiq̄ sim opera

r estote humiles
et diligētē curā
pore visitationis: omnē sollicitu
dinem vestram p̄t̄jcentes in

s ponite
deo. s vt saluēmini

eum: quoniam ipsi cura est de vo
tis. Sobrej estote et vigilate: p̄ suar

l Omnem
sollicitudinē ve
rio dare. Unde dicit Ambrosi. Pasce fa
me moritē: si nō paupi occidisti. i Fi
lioli mei. sc̄z quos per euangelium genui.
k Hō diligamus verbo neq̄ lin
gua. verbo tm̄ diliḡ qui hoc quod pro
mittit non soluit. l Sed opere. id est
exhibitione beneficij. m Et veritate.
scilicet pure intentionis. glo. vt impli
ca

stram. scilicet corporis et anime.

s P̄t̄jcentes in eum. Unde be
atis Augustinus dicit. Proinde te in de
um: non enim tam crudelis vt se subtra
barer te cadere permitat. t Quo
niam ipsi cura est de yobis. scilicet

specialis. v Sobrij estote. in vi
tu scilicet et veltitu. r Et vigilate.